

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

§. I. Jesus Christus ets noster bonus Pastor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

Augusta cere
monia inau-
gurationis ip-
sius tempore
passionis sue.

Caput ipsius : Aspice, quam
regia illius sit purpura ; est pre-
tiosus sanguis, quo totum obdu-
citur Corpus ipsius : aspice,
quinam sint ipsius aulici, qui-
nam stativi ipsius custodes ; est
caterva satellitum & inimico-
rum omni crudelitate in ipsum
debaecantium ; & in egregio
hoc apparatu, augustam celebrat
inaugurationis suæ ceremoni-
am : in hoc statu assumit titu-
lum Regis ; quem in Thaboræo
non assumpsit vertice, quem-
que semper in toto vitæ suæ re-
pudiaverat decursu : In magna
hac die, & memoranda hac om-
nium sæculorum actione, quæ
regiam suam publicat dignita-
tem, hujus vult titulum cunctis
exaratum idiomatibus in throni
sui affigi fastigio, & summè
pomposum illius exhiberi spe-
ctaculum in montis cujusdam
vertice, in conspectu omnium
nationum tempore paschali Je-
rosolymis congregatarum : *Di-
cite in nationibus, quia Dominus re-
gnavit in ligno.* Evulgate per u-
niversum orbem, & dicite cun-
ctis mundi nationibus, quòd ex-
altaveritis me super solium Re-
gni mei.

Nunquam tam plenus Maje-

S. J. *Jesus Christus est noster bonus Pastor.*

Titulus Regis complectitur ali-
quid tam gloriosum, tantam-
que innuit potestatis amplitudi-

statis apparuit oculis Patris sui Oportet nos
æterni : hic namque triumphare conformari
vit de cunctis potestatibus infer. Regi nostro
ni, de malitia peccati, deque Christo.
omnibus adversariis gloriæ Dei
Patris sui ; hic simul & semel re-
portavit tot millionum millio-
nes Regnorum æternorum, quæ
dispertiri vult cunctis fidelibus
subditis Imperii sui. Sic nostris
expositus permanere vult ocu-
lis in suis imaginibus per cuncta
sæcula, non in loco aliquo par-
ticulari ; sed vult videri ubique
& collocari in editioribus Eccle-
siæ suæ locis, ut ubivis & ince-
santer aspiciamus nostræ felici-
tatis originem, & manifestas in-
finitæ bonitatis notas ab amabili
Principe nostro nobis relictas ;
habeamus insuper exemplar, jux-
ta quod efformare nos studea-
mus, ut grati animi exhibeamus
ipsi significationem. Omnia ip-
sius vulnera sunt totidem ora,
quæ clamant ad nos voce pre-
tiosi sui sanguinis : *Regis ad exem-
plum totus componitur orbis.* Qui
me amat, sequatur me, omnes-
que Imperii mei fideles subditi,
qui prosequuntur me amore, se-
quantur vestigia mea, studeant-
que assimilari mihi.

nem, ut nunquam non afferat
aliquid timoris. Jesus Christus
vult quidem hunc portare titu-
lum,

Jesus Christus
mavult vocari
Pastor noster,
quàm Rex no-
stus.

lum, eòquòd sit congruum æ-
quitati, ut vivamus semper in
timore; magis tamen sibi com-
placet assumere titulum Pastoris,
ubi deposita Majestate, amor,
bonitas, sollicitudo universum
tenent Imperium, eòquòd nos
esse velit sub manu sua, velut
parvulos agnellos, quibus non
sit nisi prompta submissio ad au-
diendum vocem Pastoris, & sub-
eundum iocum gubernationem,
quique omnem suam collocant
fiduciam, omnemque suam se-
curitatem in custodia boni Pa-
storis sui.

Joan. 10.

Nunquam dixit nobis: Ego
sum Rex vester, quamvis fuerit
reipsa; sed dicit nobis, & sæpius
repetit, esse se nostrum Pastorem
bonum; & non solummodò hoc
dicit, sed id exercet officii, ac
egregiè ipsius subit functiones.
Bonus Pastor, inquit, vadit ante
gregem suum, & oves ipsum se-
quuntur. Nonnè ubivis ante-
ivit nos, suis nos informans e-
xemplis? Nunquam nobis præ-
cepit quidquam, quod prior ipse
non fecerit amore nostri.

Bonus Pastor cognoscit oves
suas, & prospicit omnibus ipsa-
rum necessitatibus, cuncta alia
relinquit negotia, seque totum
tradit custodiæ gregis sui; huc
omnes suas dirigens curas, &
omnem laborem suum, & in hoc
solo omnem suam collocans feli-
citem, & omne suum gaudium,

ut dilectus sibi grex nullâ afficia-
tur incommoditate. Jacob idæa
bonorum Pastorum in veteri Te-
stamento, vigilabat perdius &
pernox, omnesque tolerabat la-
bores & molestias, ne minimum
accideret malum gregi Laban
foceri sui, cujus gerebat curam:
*Die noctuque astu urebar & gelu, su-
giebaturque somnus ab oculis meis. O
quàm bonum Pastorem.*

Verùm quid sit hoc respectu Jesus Christus
Jesu Christi erga nos? Ipse co-
gnoscit nos perfectissimè, usque
ad nostræ intima animæ, & abs-
que comparatione melius, quàm
cognoscamus nos nosmetipsos.
Nunquam non suos in nos fi-
git oculos, & nunquam nos è suo
dimittit aspectu; omnes suas
nobis impendit curas, omnes
suas cogitationes, omnem suam
sollicitudinem: ita ut renuntians
omnibus aliis negotiis, toto vi-
tæ suæ mortalis tempore, nun-
quam vel unicum formaverit
gressum, nunquam vel unicum
pronuntiaverit verbum, nun-
quam vel unicam conceperit co-
gitationem, nunquam vel uni-
cam perfecit actionem, nisi
pro salute animarum nostrarum:
ipse tam solerter curat ea, quæ
nostra sunt, ut spondeat nobis,
nec periturum capillum de capi-
te nostro absque speciali provi-
dentia suæ cura. Et si videre
velis, quibus oneretur laboribus,
ut sit bonus Pastor, aspice ipsius

PPPPP 3

affli-

afflictiones, ipsius jejunia, ipsius vigiliæ, ipsius lachrymas, ipsius persecutiones, ipsius dolores, sævislima passionis ipsius tormenta. An fuerit unquam tam bonus Pastor, qui ita amaverit gregem suum?

Bonus Pastor summè curat, ut ad bona pascua suam deducat gregem, vel meliora saltem, quæ regio subministraverit ipsi. **JESUS** Christus solus ille est bonus Pastor, qui attulit nobis è cælo suavissimum alimentum, quo nostras pascit animas, divinum Verbum suum, quod æternas includit veritates, quas è divini Patris sui hausit pectore. Sed contentus non est amor ipsius, nisi inauditum exantlet prodigium, quod nunquam alicujus creaturæ subisset mentem: vult ipsemet esse alimentum perdilecti gregis sui, manducandum nobis præbet proprium corpus suum, & potandum proprium sanguinem suum, vultque nos propriam suam nutrirî substantiam. Obstupescite omnes creaturæ, ad conspectum huius prodigii; deficite præ admiratione Angeli cæli; obmutescite, & extra vos abrepti intuemini hoc portentum homines mortales, & agnoscite, quòd impossibile sit videre unquam tam bonum Pastorem.

Bonus Pastor defendit gregem suum ab incurfu luporum, cunctarumque ferocium bestiarum,

quæ nocere illis possent, nunquam deserit illum in aliquo constitutum periculo; sed potius, quantò majus videt periculum, tantò magis sollicitus est custodire illum, suamque in illo benè custodiendo exponit vitam. Ah! nonnisi tu, ô amabilissime mi **JESU** Salvator, nonnisi tu cum veritate dicere potes: Ego sum Pastor bonus; totus infernus desæviebat in nos; omnia peccata, quæ pejora sunt dæmonibus, devorabant nos; **Justitia** Dei Patris tui meritò contra nos irritati conterebat nos in furore suo: & tu, Pastor optime, tu opposuisti te ad excipiendos omnes ictus, tu exposuisti propriam vitam tuam, & perdere voluisti te, ut à perditione servares nos omnes. **O incomparabilis Pastor!** ô fortunate nimium grex, qui defenditur protectione tam boni Pastoris!

Quando deseruit terram, ut **JESUS** Christus rediret in cælum, in sinum Patris sui, non deseruit curam dilecti gregis sui; sed potius tunc pastoralem suam congeminavit sollicitudinem. Siquidem ultra propriam suam vigilantiam, quam invisiбилiter semper assistere volebat ei, dedit in mandatis Apostolorum suorum Principi **S. Petro**, quem generalem suum instituit Vicarium, ut ejusdem intenderet gubernationi ac omnes partes Pastoris optimi solertissime

relinquit nobis Pastores loco sui, qui imitari ipsum debeant, & amare gregem suum.

mè

mè adimpleret. Sed talibus cum circumstantiis hanc illi concedidit, quæ luculentius quam unquam ostendebant affectum & amorem plûs quam paternum amantissimi hujus Pastoris animarum nostrarum.

Siquidem antequam committeret curam totius gregis sui sancto Petro, voluit certus esse de perfecto ipsius amore, trinisque vicibus interrogavit desuper ipsum: non, quòd de eo dubitaret, aspiciebat namque penetralia cordis ipsius; sed ut obstringeret ipsum ad respondendum manifestè, & cuncta agnoscerent sæcula, quid requirat in eo, cui curam concedit animarum, quas magis propriâ diligit vita. Petre, amas me? Domine, tu scis, quia amo te; pascere ergò oves meas, illarum tibi committo curam. Petre, amas me? Domine tu scis, quia amo te ex toto corde meo: pascere igitur agnosce meos, illorum te instituo Pastorem. Sed Petre, amas me? Ah! Domine, eccur hanc super te ita urges me? Tu vides intima cordis mei, tu nôsti, quòd amem te, plûs quam me. Benè ergò contentus sum, habe igitur curam totius gregis mei, illum tuæ committo custodiæ. Prima conditio, quam requiro à vero Pastore, est amor; secunda, est amor; & tertia perfectissimus est amor erga me, & hunc de-

monstrari ab ipso mihi volo in cura, quam assumet gregis mei.

Memineris Petre, quòd bonus Pastor non debeat amare se ipsum, sed ardentè amare debeat oves meas, quas ipsi committo: memineris, quòd oblivisci debeat sui ipsius, sua negligere commoda, seque exponere omnibus, etiam jacturæ sui ipsius, Officium boni Pastoris, ad servandum illas: id est, quòd debeat paratus esse vitam suam dare corporalem pro salute gregis sui; alias verus non erit Pastor, sed mercenarius. Sanctus Petrus institutus est ab ipso Jesu Christo Pastor universalis totius gregis sui cum hac conditione, & observavit illam tam benè, ut dedit vitam suam pro ovibus suis; & quasi omnes successores ipsius usque ad sanctum Sylvestrum suas ita dedere vitas, & sanctissimi evadere Martyres, ultra trecentos omnino annos. O Jesu amabilissime, Pastor animarum nostrarum! an igitur contentus non erat amor tuus sacrificasse te ipsum; sed sacrificat adhuc omnes veros Pastores, quos loco tui substituis nobis, ut moderentur nos: vult sufferre ipsos omnia, exponere se omnibus, etiam usque ad propriæ jacturam vitam ad procurandum salutem nostram: ita nimirum amas nos.

Mercenarii, falsi Pastores, vos non capitis idioma hoc, vos ama-

tis

as Christus
inquit no-
Pastores
o sui, qui
ari ipsum
eant, & te
e gregem
u.

Defectus Pa-
storis merce-
narii.

S. Gregor.
hom. 14.

tis vosmetipfos, & non gregem Domini vestri, magnam commodorum vestrorum geritis curam, & illarum negligitis salutem; vos pinguitèr pascitis corpora vestra illarum substantiâ, & mori permittitis illarum fame animas. Mercenarii vos ipsas deseritis, & fugitis, quando aspiciatis ipsas in periculo: non fugitis, quòd mutetis locum, sed quòd negetis, quod debetis ipsis auxilium, sicut sanctus Gregorius exprobrat vobis: *Fugit, non mutando locum, sed subtrahendo solatium, Fugit, quia iniustitiam vidit, & ta-*

luit. Fugitis, quia tacetis, dum videtis ipsas intra unguës lupi infernalis, dum ignorantia ipsas obcæcat, dum inordinati affectus ipsis dominantur, dum demones ipsas tentant, dum peccata ipsas occidunt. Videtis ipsas in deplorando hoc statu, & nullo ardetis zelo ad liberandum ipsas; parùm solliciti estis de bono ipsarum spirituali, modò temporale ipsarum vos maneat. Ah! mercenarii! vos ignavè fugitis, sed non fugietis semper, incidetis aliquando in manus Dei. E-heu! quid eveniet vobis?

§. 2. *Jesus Christus est nostra Lux, & verus noster Dux.*

Unus solus
verus Deus,
una sola vera
lux.

Joan. I.

Sicut nonnisi unus est Deus, ita nonnisi una est veritas, & hæc veritas est Deus; ita nonnisi una est vera Lux, & hæc Lux est Deus. Jam Jesus Christus est solus hic Deus, hæc veritas, hæc Lux, Lux æterna, quæ magnum constituit æternitatis diem, in qua Deus videt pulchritudines suas, & sinè qua nihil videret. Ingens hæc Lux descendit de cœlo in terram, quæ crassis obvoluta erat tenebris; sed abscondit se sub nube carnis nostræ mortalis, non ut obscuraret, sed ut temperaret nimium suum splendorem, seque accommodaret nostrorum debilitati oculorum. Hæc sola vera est Lux, quæ illuminat omnem hominem, venientem in

hunc mundum, sicut dicit Evangelium; & quicumque oculos non habet ad aspiciendum illam, cæcus est, quamcunque aliam lucem se putet habere. Intellige benè, quæ dicam.

Nonnisi unus solus verus est Deus: In vanum imaginabatur sibi Gentilitas maximum falsorum Deorum numerum: quanto plures putabant se habere Deos, tantò minus habebant Dei; & quanto plus credebant se habere pietatis, tantò plus habebant impietatis; & quanto majorem putabant se dare Religioni splendorem, tantò minus habebant Religionis. Multitudo falsorum Deorum suorum erat nullitas Deorum suorum. In